

de xicota que de camissa i això que hem notat que la porta neta.

—Qui, la xicota?

No dona, no. La camisa. I què més passa al poble?

—Sembla que el jovent senti també revolució. Hi ha cada renyina.

—Deuen ésser conseqüències del fred.

—Però si no en fa de fred. No sé; no sé el que passa. Mira, el Niceto aquell, saps? Doncs no sé el que ha passat, però el cert és que tot ha anat aigua avall; però sembla...

—I l'Otilia, la de l'endevinalla?

—Amb el Llorenç?

—Justa.

—Tot aigua avall també?

—Atura't. Renyina sí; però per mi que són renyines d'enamorats. Els he experimentat a ratos i noi quines miradetes. Semblen aquells raigs que diuen que ha inventat en Marconi i que encenen a no sé quina distància. Uil Cisco. Allò no falla. Si ho vegeu, estic segura que et vindrien ganas....

—Prou, Pona, prou. Val més no veure-ho.

—Sempre el mateix. No li toqueu ni la punta de la sabata. Tornant a ells, qui sap si al sortir aquest nombre el colom de la pau s'haurà posat sobre la parella rebecca, encenent, al caliu del passat foc, una nova flama que els unirà més encara.

—Veus? Així m'agrada que parlis. Aquests temes són els que més t'escauen.

—Molt bé Cisco. Deus voler dir segons de quina manera, perquè no fa molt, m'has interromput no volguent que continués.

—Ja m'entenc i tu també. Què més portes?

—Ho veus? Ja gires full. Que portes, que portes—fa la Pona tota enfadada. Aquí va l'altra.

Un Quim ha vingut de fora
d'icidit a treballar;
de fuster es deura plantar
ja que la preferida eina
que s'ha triat per fer feina
es la serra i molt amatent
no la deixa cada quinzena.

—De fora també?

—Si noi, sí. Les noies tenen sort dels forasters, perquè el que és els

La campanya plebiscitària

Empenyada a més no poguer ha vingut a transformar-se la lluita entre els dos bàndols de l'assumpte escoles. Ens considerem quasi obligats tan sols amb caràcter informatiu a fer-ne esment, per els que des de fora segueixin el curs d'aquests aconeximents locals puguin interpretar com un resum de les notes soltes que hem vingut publicant a cada número en aquestes ratlles del periòdic:

L'ajuntament popular, amb mires sempre a la necessitat de noves escoles a Calonge, salvant serioses dificultats arribà a bon final, aprovats els projectes per a la seva construcció al lloc del Convent, i concedida la subvenció de l'Estat.

Tot està a punt de realitzar-se; falta sols ultimar la compra de dit convent i posar les obres a subhasta.

Substituint últimament per l'actual Ajuntament gestor, aquest es mostra completament oposat al projecte del primer consistori. Es comença des d'aquest moment una gran propaganda en contra i es forma una comissió edicta als gestors baix el nom de «Comitè Plebiscitari» quina finalitat està basada en recollir les firmes convenients per anar a un plebiscit i saber l'opinió del poble. S'intensifica la propaganda contra el Convent i s'anuncia per fi la ce-

lebració del plebiscit per el dia 17 de Novembre.

Entre tant, la Comissió pro escoles del Convent obté de fora l'autorització per celebrar un acte públic al Cine «Fontova» abans del diumenge, per posar en clar el seu programa, però que queda per causes massa explicables suspès, el mateix que la votació del diumenge.

Va seguint la propaganda d'ambdues parts, circulen més fulles i quan menys és esperat l'Ajuntament gestor reunit en sessió i custodiat per la força pública dona compte d'un comunicat oficial superior, autoritzant el plebiscit pel dia 1 de Desembre i la celebració del míting suspès, per el dijous abans.

Té lloc a aquest darrer en la nit del dijous en el «Fontova» amb una forta concurrència i el diumenge següent se celebra el plebiscit. El matí del mateix dia apareix pels carrers de la vila un gros escampall de més fulles aconsellant el no votar per el Convent, i cosa inaudita: el mateix «Comitè Plebiscitari» no comparegué a dipositar el vot a les urnes, segons s'assegura per no veure el fracàs massa gros.

Transcorregué el dia tranquil·lament sense necessitat d'intervenir per res la força armada que s'havia fet apostar per la vila, llençant l'escrutini total:

**777 vots a favor de la compra del Convent
17 vots en contra de la matelxa.**

Vista tan esclatant victòria, el poble espera ansiós, la conducta que va a seguir amb aquest assumpte, l'Ajuntament gestor.

El seu deure és seguir el camí que li ha senyalat clarament el poble. Un deure sagrat.

CLARIÓ

joves d'allà, continuen amb més intensitat que mai aquella vaga.

—Bueno Pona, em sembla que avui, t'en tornaràs tan carregada com has vingut.

—Què és molt tard, potser?

—Avui no sé l'hora que és.—I tot mirant-se el rellotge diu:—Ahir a n'aquesta hora, minut endavant minut enrera, eren les dotze tocadetes.

—Ai valga'm Sant Gil, amb la feina que tinc que fer.

—Si vols creurem a mi, no et refiïs dels Sants i ves depressa.

—Adeu Cisco.

—Adeu Pona.

